

VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

Onafhankelijk toezichthouder voor
de Vlaamse audiovisuele media

KAMER VOOR ONPARTIJDIGHEID EN
BESCHERMING VAN MINDERJARIGEN

ZAAK VAN K.S. t. NV VLAAMSE RADIO- EN
TELEVISIEOMROEPORGANISATIE

(dossier nr. 2021/475)

BESLISSING nr. 2021/031

26 mei 2021

In de zaak van K.S. tegen NV Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie,

De Vlaamse Regulator voor de Media (Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen), samengesteld uit:

Dhr J. KAMOEN, *voorzitter*,
Mevr L. D'HAENENS, *ondervoorzitter*,
Mevr D. DE POOT,
Dhr L. HELLIN,
Mevr E. LIEVENS,
Dhr R. OTTEN,
Dhr B. STURTEWAGEN,
Dhr H. VAN HUMBEECK,
Dhr T. VAN POPPEL, *leden*,

en Mevr M. VAN LOKEREN, *griffier*,

Na beraadslaging op 19 april 2021,
Neemt de volgende beslissing:

FEITEN EN PROCEDURE

1. Op 8 maart 2021 heeft K.S. door middel van het digitale klachtenformulier bij de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: VRM) een klacht ingediend tegen NV Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie (hierna: VRT), met maatschappelijke zetel Auguste Reyerslaan 52 te 1043 Brussel.

Zijn klacht heeft betrekking op de *“live-uitzending op [...] VRTNWS van de juridische verdediging van Sihame El Kaouakibi in een gerechtelijk geschil”*, op 22 februari 2021 omstreeks 13u30.

Volgens de klager schond VRT door deze uitzending haar plicht tot onpartijdige berichtgeving en vertoonde zij een gebrek aan redactionele onafhankelijkheid, met name omdat de uitzending stopte toen de vragenronde begon.

Bijkomend stelt K.S. vast dat *“een dergelijk forum [zijn] politieke fractie nooit wordt gegund”*. Volgens de klager blijkt deze ongelijke behandeling ook uit een recente studie van de Universiteit Antwerpen en de Vrije Universiteit Brussel.

2. VRT heeft per aangetekende brief en per e-mail van 26 maart 2021 gereageerd op deze klacht van K.S.
3. De klager en VRT zijn vervolgens uitgenodigd voor een hoorzitting op 19 april 2021 bij de Kamer voor onpartijdigheid en bescherming van

minderjarigen (hierna: de Kamer) van de VRM. Beide partijen gingen akkoord met een hoorzitting via videovergadering, omwille van de dreiging van het coronavirus en de geldende maatregelen.

4. De partijen zijn op 19 april 2021 gehoord door de Kamer: de klager in eigen persoon en bijgestaan door zijn raadsman dhr. Piet Noë. VRT wordt vertegenwoordigd door mevr. Yasemin Marasligil, juridisch adviseur en mevr. Griet De Craen, hoofdredacteur VRTNWS.

De raadsman van de klager legt een pleitnota neer met een schriftelijke weergave van zijn mondelinge toelichting bij de klacht tijdens de hoorzitting.

TOEPASSELIJKE REGELS

5. Artikel 39 van het decreet van 27 maart 2009 betreffende radio-omroep en televisie (hierna: het Mediadecreet) bepaalt:

“In de programma’s wordt elke vorm van discriminatie geweerd. Het programma-aanbod verloopt zo dat het geen aanleiding geeft tot discriminatie tussen de verschillende ideologische of filosofische strekkingen.

De informatieprogramma’s, de mededelingen en de programma’s met een algemeen informatieve inslag, en alle informatieve programmaonderdelen worden in een geest van politieke en ideologische onpartijdigheid verzorgd.

Dit artikel is eveneens van toepassing op teletekst.”

6. Artikel 218, § 3, eerste lid, 1°, van het Mediadecreet stelt:

§ 3. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen heeft de volgende taken:

1° uitspraak doen over geschillen die gerezen zijn naar aanleiding van de toepassing van artikel 38, 39, 40/1, 42, 72, 5°, 176/4, §1, 1°, en artikel 176/4, §1, 2°; [...].”

7. Artikel 220, § 2, van het Mediadecreet gaat als volgt:

“§ 2. De kamer voor onpartijdigheid en bescherming van minderjarigen doet uitspraak, hetzij ambtshalve wat betreft het toezicht op 40/1, 42, 72, 5°, 176/4, §1, 1°, en artikel 176/4, §1, 2°, hetzij op verzoek van de Vlaamse Regering, hetzij naar aanleiding van een klacht die op straffe van onontvankelijkheid ingediend is uiterlijk de vijftiende dag na de datum

van de uitzending van het programma door eenieder die blijk geeft van een benadeling of een belang.”

8. Artikel 12, eerste lid, van het besluit van de Vlaamse regering van 30 juni 2006 betreffende de procedure voor de Vlaamse Regulator voor de Media (hierna: het Procedurebesluit) luidt:

“Om ontvankelijk te zijn, moet een bij de Regulator ingediende klacht aan de volgende voorwaarden voldoen:

- 1° ingediend zijn uiterlijk de vijftiende dag na de gebeurtenis die aanleiding heeft gegeven tot de klacht;*
- 2° de naam, de hoedanigheid en het adres van de klager vermelden;*
- 3° het belang bij het indienen van de klacht aangeven, behalve als het gaat om een klacht met betrekking tot de bepalingen over commerciële communicatie of boodschappen van algemeen nut;*
- 4° het onderwerp van de klacht aangeven, met een uiteenzetting van de redenen waarop ze steunt en met vermelding van de persoon tegen wie de klacht is gericht. Als de klacht betrekking heeft op een radio- of televisieprogramma, moet de uitzending waartegen wordt opgekomen worden aangewezen met vermelding van de dag en het uur waarop de uitzending heeft plaatsgehad;*
- 5° ondertekend zijn door de klager. Als de klacht uitgaat van een rechtspersoon, wordt ze ondertekend door een persoon die volgens de wet of de statuten bevoegd is om de rechtspersoon te vertegenwoordigen. [...]”*

A. Argumenten van de klager

9. K.S. geeft aan dat zijn klacht gericht is tegen de live-uitzending, op de website van VRTNWS en op ÉÉN, van een persconferentie die mevr. Sihame El Kaouakibi op 22 februari 2021 hield om in het bijzijn van haar advocaten toelichting te verschaffen bij de verdediging omtrent de aantijgingen over zelfverrijking met subsidiegeld en financiële onregelmatigheden bij haar vennootschappen.

Reden voor zijn klacht is met name dat VRT die verdediging gedurende anderhalf uur live en integraal uitzond via vrtnws.be en op het ogenblik dat de vragenronde begon, de live-stream heeft afgesloten. Als loutere informatievervalsing van nieuwsfeiten of zelfs als extra journaal kon dit, gelet op het gebrek aan woord en wederwoord, niet gelden, aldus K.S.

De klager meent dat mevr. El Kaouakibi een voorkeursbehandeling kreeg en VRT haar een breed forum heeft verschaft, omdat zij in de Raad van Bestuur van VRT heeft gezeteld, met name in de periode waarin zij meerdere contracten sloot die voorwerp uitmaken van het onderzoek. VRT

zou er dus baat bij hebben gehad dat mevr. El Kaouakibi zich zo goed mogelijk kon verdedigen, aldus K.S.

10. K.S. geeft bovendien aan dat hij in bijkomende orde vaststelt dat een dergelijk forum zijn politieke fractie nooit wordt gegund, en dit zeker niet het geval zou zijn in situaties waarin iemand van zijn fractie in een gerechtelijk geschil zou betrokken zijn en via VRT een daadwerkelijk forum zou willen krijgen om een verdediging op te bouwen.

Deze ongelijke behandeling van zijn politieke partij wordt volgens de klager bijkomend gestaafd door de recente studie van de Universiteit Antwerpen en Vrije Universiteit Brussel betreffende de onpartijdigheid van het VRT-aanbod. Deze studie gaf immers aan dat *“Vlaams Belang als grote oppositiepartij relatief weinig aandacht krijgt”* en de spreektijd van de politieke partij Vlaams Belang 1/8e bedraagt van de spreektijd van politici van de politieke formatie Open VLD (15,1% tegenover 1,9%).

11. K.S. geeft op het klachtenformulier aan dat hij zich als volksvertegenwoordiger voor de politieke fractie Vlaams Belang dus geconfronteerd ziet met inbreuken door VRT op de onpartijdigheid (artikel 39 van het Mediadecreet en artikel 68 van de deontologische code en het redactiestatuut voor de journalisten bij VRT) en een gebrek aan redactionele onafhankelijkheid (artikel 29, § 1, van Mediadecreet).

Bovendien staat voorliggende zaak volgens de klager ook haaks op de beheersovereenkomst die stelt dat *“VRT de hoogste standaarden hanteert inzake integriteit en beroepsethiek/deontologie en het grootste belang hecht aan haar betrouwbaarheid, geloofwaardigheid, onpartijdigheid en diversiteit.”*

B. Schriftelijk verweer van VRT

Ontvankelijkheid klacht

12. VRT is van oordeel dat de klacht van K.S. onontvankelijk is, omdat hij niet op afdoende wijze aangeeft welk persoonlijk belang hij heeft, zoals wordt vereist door het Mediadecreet en het Procedurebesluit.

Blijk geven van een benadeling of een belang is een uitdrukkelijke voorwaarde voor de ontvankelijkheid van de klacht. De indiener van een klacht moet een specifiek en voldoende geïndividualiseerd belang kunnen aantonen. Het mag dus niet gaan om een algemeen belang. Hij moet meer bepaald aantonen dat de door hem gewraakte uitzending hem persoonlijk schade heeft toegebracht of benadeeld heeft en daarvan het bewijs leveren, zoals de Kamer in het verleden reeds meermaals heeft verduidelijkt, aldus VRT.

13. In voorliggend geval heeft K.S. op zijn klachtenformulier louter in algemene bewoordingen aangegeven dat zijn klacht werd ingediend als "*volksvertegenwoordiger voor de politieke fractie Vlaams Belang*". Het belang dat de klager inroept is volgens VRT geen persoonlijk belang.

Volgens VRT heeft de uitgezonden persconferentie in kwestie geen enkele betrekking op de klager, noch het Vlaams Belang of enige andere politieke partij en betreft het een niet-politiek dossier, met name een juridisch geschil waarbij mevr. El Kaouakibi betrokken is en dat volledig losstaat van haar politieke partij en aldus de politiek.

14. VRT is bovendien van oordeel dat, waar de klager in bijkomende orde poneert dat zijn politieke fractie een dergelijk forum niet zou worden gegund, hij hiermee verwijst naar eventuele toekomstige uitzendingen en de klager dus geen reeds ontstaan, actueel belang aangeeft.

Bevoegdheid Kamer

15. VRT meent dat waar de klager in zijn klachtenformulier verwijst naar bepalingen uit de beheersovereenkomst en het redactiestatuut van VRT, de Kamer niet over de bevoegdheid beschikt om de betrokken uitzending hieraan te toetsen en sanctionerend op te treden.

De Kamer staat immers in voor het toezicht op de naleving van artikel 39 van het Mediadecreet en kan hiervoor de nodige sancties nemen, maar niet op het vlak van de naleving door VRT van de beheersovereenkomst of haar redactiestatuut. VRT verwijst eveneens hierbij naar eerdere VRM beslissingen in die zin.

Volgens VRT dient de klacht wat deze aspecten betreft dan ook onontvankelijk te worden verklaard.

Ten gronde

16. In ondergeschikte orde voert VRT aan dat de klacht ook ongegrond is.

VRT verduidelijkt dat de persconferentie van mevr. Sihame El Kaouakibi werd uitgezonden op 22 februari 2021 om 13u35 op de website van de nieuwsdienst van VRT (en dus niet op ÉÉN zoals de klager ook aangaf).

17. Zij wijst er vooreerst op dat zij conform artikel 7 van het Mediadecreet autonoom haar programma-aanbod en uitzendschema vaststelt.

Het uitzenden van persvoorstellingen via streaming op vrtnws.be gebeurt regelmatig en steeds meer, overigens is dat ook zo bij andere nieuwsmedia. VRT geeft als voorbeelden de persontmoeting van premier De Croo over de coronacrisis, ook uitgezonden op 22 februari 2021 en de

live-streaming met minister Weyts op 24 februari 2021 over benoemingen in het onderwijs.

De nieuwsdienst van VRT vond het relevant de persontmoeting in kwestie te streamen (waarvan zij pas anderhalf uur voor aanvang op de hoogte was gebracht), omdat het de eerste keer was dat mevr. El Kaouakibi uitgebreid toelichting gaf bij de recente commotie rond haar persoon. Ook andere grote Vlaamse nieuwsmedia vonden dit relevant om uit te zenden.

Voor de nieuwswaardigheid van deze persconferentie en de autonomie van de nieuwsredacties om hierover te oordelen, verwijst VRT ook naar een parlementair debat in de Commissie Media op 4 maart 2021.

VRT is dan ook van oordeel dat zij perfect binnen haar redactionele autonomie de redactionele keuze kon maken om gelet op de omstandigheden en de recente aandacht voor het dossier in diverse media, deze persconferentie live uit te zenden op haar nieuwswebsite vrtnews.be.

18. VRT voert verder aan dat zij hierbij de onpartijdigheidsregels heeft gevolgd, zoals ook verduidelijkt in artikel 68 van haar redactiestatuut, die in ieder geval niet vereisen dat alle partijen en meningen in één uitzending worden behandeld.

Zo is het publiek door een tekst op de website bij de live-stream duidelijk gewezen op wie zou spreken en waarover en werd vanaf de start van de streaming door de redactie van de nieuwsdienst onmiddellijk gewerkt aan verdere (online) berichtgeving, die steeds verder werd gekaderd.

VRT wenst ook op te merken dat in haar volledige berichtgeving over dit dossier vooral andere mensen dan mevr. El Kaouakibi zelf aan het woord kwamen en de redactie steeds kritische vraagstelling en berichtgeving heeft gebracht met betrekking tot deze zaak.

19. VRT wijst er vervolgens op dat artikel 39 van het Mediadecreet specifiek handelt over discriminatie tussen verschillende ideologische of filosofische strekkingen en over politieke en ideologische onpartijdigheid. De persconferentie had hierop geen betrekking. De live-streaming had louter en alleen betrekking op de juridische verdediging van mevr. Sihame El Kaouakibi in een gerechtelijk geschil. Er kan volgens VRT dan ook geen sprake zijn van enige discriminatie of schending van onpartijdigheid in de zin van artikel 39 van het Mediadecreet.

En zelfs indien dit dossier een politieke of ideologische tint zou worden toegeschreven omdat mevr. El Kaouakibi tevens Vlaams parlements lid was, dan nog is er volgens VRT geen sprake van enige schending van de onpartijdigheidsregel. Het dossier is immers in tal van programma's en berichtgevingen aan bod gekomen waarbij diverse standpunten werden

belicht.

20. Wat ten slotte het standpunt van de klager betreft dat VRT niet onafhankelijk heeft bericht, omdat zij er baat bij zou hebben gehad dat mevr. El Kaouakibi, destijds lid van de Raad van Bestuur, zich zo goed mogelijk kon verdedigen, wijst VRT erop dat zij steeds kritisch heeft bericht en ook een artikel heeft gepubliceerd over mogelijke bezorgdheden betreffende belangenvermenging en deontologische fouten.

C. Bijkomende toelichting klager

21. De klager geeft tijdens de hoorzitting toelichting bij de klacht, bijgestaan door zijn raadsman, met name in het licht van het schriftelijke verweer van VRT.
22. In de eerste plaats gaat de klager akkoord met VRT dat de Kamer geen sanctionerende bevoegdheid heeft aangaande de naleving door VRT van haar beheersovereenkomst en haar redactiestatuut. Voor zover het om andere gronden zou gaan dan het toezicht op de naleving van artikel 39 van het Mediadecreet, onderschrijft de klager derhalve de onbevoegdheid van de Kamer.

K.S. bevestigt voorts ook dat de persconferentie niet is uitgezonden op ÉÉN, zoals aangegeven op het klachtenformulier. Dit betrof een materiële vergissing.

23. De klager verduidelijkt vervolgens zijn hoedanigheid en belang bij het indienen van zijn klacht.

Hij benadrukt niet de loutere hoedanigheid van kijker of luisteraar te hebben, maar Vlaams volksvertegenwoordiger te zijn, zetelend in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media voor de politieke partij Vlaams Belang. Hij is dus bij uitstek de man die de partij hierover kan representeren in een kwestie waar zijn persoonlijk belang aan vasthangt. Hierdoor bestaat wel degelijk een duidelijk verband tussen de hoedanigheid van klager en het nagestreefde doel.

Indien Vlaams Belang minder aan bod komt op VRT, dan is dat voor hem ook het geval. Hij heeft er als Vlaams Parlementslid alleszins electoraal meer baat bij dat zijn politieke partij meer aan bod komt in de media, dus ook op VRT. Uit bijkomend onderzoek van de Universiteit Antwerpen zou intussen overigens blijken dat de politieke spreektijd in de nieuwsuitzendingen van Vlaams Belang op VRT in 2020 verder zakte tot 0,7%. De klager veronderstelt dat dit bij deze Kamer ook aanleiding zal geven (of misschien reeds heeft gegeven) om een ambtshalve onderzoek in te stellen.

De klager verduidelijkt voorts dat zijn belang ook meer dan speculatief is, wat betreft het niet krijgen van eenzelfde forum als mevr. El Kaouakibi. In het recente verleden kreeg Vlaams Belang-volksvertegenwoordiger Dries Van Langenhove niet de mogelijkheid om zich te verweren, zeker niet via een eenzijdig forum van meer dan een uur, terwijl het nochtans weken en maanden is gegaan over het feit dat hij strafrechtelijk vervolgd werd naar aanleiding van een PANO-reportage.

De klager ziet zich derhalve geconfronteerd met een systematische houding van VRT om Vlaams Belang te discrimineren en in die zin doet het volgens de klager niet ter zake dat de geïnterviewde persconferentie op zich niet rechtstreeks betrekking heeft op hemzelf of Vlaams Belang. Hij ziet zich echter genoodzaakt om een casus die van deze aanpak de veruitwendiging is, aan te grijpen om over een voldoende concreet belang te kunnen beschikken om klacht te kunnen neerleggen tegen deze manier van werken.

De klager wenst ook te benadrukken dat de hoedanigheid van politica in hoofde van mevr. El Kaouakibi, anders dan VRT aanvoert, wel belangrijk is in deze zaak. Het is immers de hoedanigheid waarin zij het meest bekend is bij het grote publiek. Volgens de klager zouden de feiten anders ook geen dergelijke nieuwswaarde hebben gehad en ook naar alle waarschijnlijkheid geen aanleiding hebben gegeven tot de uitzending in kwestie. Partijgenoten van Open VLD worden in het dossier immers ook aan het woord gelaten en volgens de klager verwees VRT ook in de weblink naar de uitzending naar het politieke mandaat en lidmaatschap van mevr. El Kaouakibi.

24. Met betrekking tot de grond van de zaak verduidelijkt de klager dat hij zich niet in de plaats wenst te stellen van VRT om uit te maken of een bepaald feit enige nieuwswaarde heeft of hoeveel tijd mag gespendeerd worden aan een bepaald onderwerp.

Hij wenst wel ernstig het feit te bekritisieren dat zijn partij een dergelijk forum niet ter beschikking kreeg/krijgt door VRT en dat er hierdoor een fundamenteel onevenwicht bestaat tussen de aan de verschillende politieke partijen toegekende middelen of fora. Hierdoor wordt een uitgesproken vorm van partijdigheid veruitwendigd. Zoals eerder gezegd stelt de klager dat dit wordt gestaafd door universitair onderzoek.

Daarenboven zou VRT eerlijk en duidelijk dienen te communiceren naar de kijker toe, hetgeen in casu niet gebeurd is. Zo wordt, aldus de klager, de eenzijdige boodschap van mevr. El Kaouakibi aangekondigd als een persconferentie, hetgeen impliceert dat er kritische vragen door journalisten gesteld worden. De uitzending werd echter beëindigd toen de vragen van de journalisten begonnen. VRT had dit dus anders moeten benoemen (bv. persmededeling) en moeten wijzen op het eenzijdige

karakter ervan. Andere grote Vlaamse nieuwsmedia hebben deze vragen wel uitgezonden volgens de klager.

D. Bijkomende toelichting VRT

25. Na de bijkomende mondelinge toelichting door de klager en diens raadsman, herhaalt VRT op de hoorzitting dat zij van mening is dat de klacht onontvankelijk moet worden verklaard wegens een gebrek aan persoonlijk belang in hoofde van de klager, zoals decretaal vereist. VRT wijst ook nogmaals op het ontbreken van een sanctionerende bevoegdheid van de Kamer aangaande de naleving door VRT van haar beheersovereenkomst en haar redactiestatuut.

26. De hoofdredacteur van VRTNWS verschaft op de hoorzitting vervolgens ook bijkomende uitleg bij de feitelijke context van de uitzending en de reden waarom de uitzending in kwestie heeft plaatsgevonden.

VRT had reeds zeer veel bijdragen gebracht over dit dossier voorafgaand aan de betwiste streaming, aldus de hoofdredacteur. Toen mevr. El Kaouakibi op 22 februari 2021 voor het eerst echt zelf aan het woord kwam of wilde komen, oordeelde de nieuwsredactie dan ook dat dit moest worden uitgezonden. Ook andere redacties hebben dat zo beoordeeld.

Bovendien is de streaming van de persconferentie met de nodige omkadering gebeurd en werd uitleg gegeven over wat te zien was met volgende begeleidende tekst: *“Volg LIVE: Vlaams Parlementslid Sihame El Kaouakibi (Open VLD) geeft toelichting over cijfers achter Let’s Go Urban (22/02/2021 – VRT NWS). Vlaams Parlementslid Sihame El Kaouakibi (Open VLD) geeft rond deze tijd meer toelichting over de cijfers achter haar vzw Let’s Go Urban. Er loopt een onderzoek naar die vzw wegens mogelijke financiële onregelmatigheden. Je kan de persconferentie live volgen via bovenstaande livestream.”* Ook werd nog tijdens de uitzending begonnen met de journalistieke verwerking in andere (online) berichtgeving, aldus VRT.

27. VRT wenst met name te benadrukken dat de aantijging als zou zij baat hebben (gehad) bij een goede verdediging van mevr. El Kaouakibi, gezien haar verleden in de Raad van Bestuur van VRT, nergens op gebaseerd is. VRT heeft steeds uitgebreid en kritisch hierover bericht. Er zijn volgens VRT dan ook geen elementen voorhanden om haar op dat vlak enige partijdigheid of het verstrekken van een voorkeursbehandeling te verwijten.

E. Beoordeling

Inhoud van de klacht

28. Op basis van het klachtenformulier en de bijkomende toelichting van K.S., blijkt dat de klacht in hoofddeorde gericht is tegen de uitzending op vrtnws.be van de persconferentie gegeven door mevr. El Kaouakibi op 22 februari 2021. De klager is van oordeel dat het om een partijdige en eenzijdige uitzending gaat, mede te verklaren doordat mevr. El Kaouakibi in de Raad van Bestuur van VRT heeft gezeteld.

De klager voegt daar aan toe en beklemtoont tijdens de hoorzitting dat zijn politieke partij bovendien systematisch wordt gediscrimineerd door VRT. De klager zag zich genooddaakt om voorliggende casus, die daarvan de veruitwendiging zou zijn, aan te grijpen om deze manier van werken aan te klagen.

Bevoegdheid van de Kamer

29. De bevoegdheid van deze Kamer is welomlijnd en decretaal vastgelegd in artikel 218, § 3, van het Mediadecreet. Haar bevoegdheid is bijgevolg beperkt tot in voorliggend geval de beoordeling van mogelijke schendingen van artikel 39 van het Mediadecreet, en met name of er in de programma's of het programma-aanbod discriminatie heeft plaatsgevonden tussen ideologische of filosofische strekkingen en de informatieve programma's in een geest van politieke en ideologische onpartijdigheid werden verzorgd.

De Kamer kan bovendien enkel een uitspraak doen over een mogelijke schending van artikel 39 van het Mediadecreet naar aanleiding van een ontvankelijke klacht met betrekking tot een concrete uitzending (en dus in ieder geval niet ambtshalve zoals de klager suggereert), overeenkomstig artikel 220, § 2, van het Mediadecreet.

30. Uit deze bevoegdheidsomschrijving volgt duidelijk, zoals de klager tijdens de hoorzitting ook erkent, dat het niet tot de opdracht van deze Kamer behoort om de naleving van de journalistieke deontologie of de inhoudelijke integriteit van verslaggeving te beoordelen.¹
31. Evenmin behoort het tot de bevoegdheid van deze Kamer om toezicht uit te oefenen op de naleving door VRT van de beheersovereenkomst met de Vlaamse Gemeenschap, en de daarin opgenomen bepalingen over beroepsethiek, betrouwbaarheid, geloofwaardigheid, onpartijdigheid en diversiteit.

De algemene kamer van de VRM houdt wel toezicht op de naleving van de beheersovereenkomst, maar zij doet dit ambtshalve (en dus niet naar aanleiding van klachten) door jaarlijks te rapporteren aan de Vlaamse

¹ Zie onder meer ook VRM beslissing nr. 2016/035 van 23 mei 2016.

Regering over het behalen van de performantiemaatstaven of zogenaamde KPI's.² Deze KPI's hebben onder meer betrekking op de onpartijdigheid van het VRT-informatieaanbod.³

De VRM kan in ieder geval niet sanctionerend optreden wat betreft de beheersovereenkomst tussen VRT en de Vlaamse Gemeenschap, zoals de klager aanvankelijk vroeg, aangezien de beheersovereenkomst in een eigen sanctiemechanisme voorziet bij niet-naleving⁴.

32. Uit het voorgaande volgt dan ook dat de voorliggende klacht enkel verder in aanmerking kan worden genomen voor zover de klacht betrekking heeft op vermeende schendingen van artikel 39 van het Mediadecreet.

Ontvankelijkheidsvoorwaarden klacht

33. Klachten die bij deze Kamer worden ingediend zijn slechts ontvankelijk indien ze voldoen aan de voorwaarden, voorgeschreven in artikel 220, § 2, van het Mediadecreet, en nader uitgewerkt in artikel 12, eerste lid, van het Procedurebesluit.

De klager dient met name blijk te geven van een benadeling of een belang, wat wil zeggen dat hij niet louter kan optreden in het algemeen belang (een zgn. *'actio popularis'*).⁵ Hij moet aantonen over een persoonlijk belang, specifiek dan het algemeen belang of het belang van elke kijker of burger, te beschikken bij de aangeklaagde schending van de decretale bepalingen waarop deze Kamer toezicht houdt.⁶ Bovendien dient de benadeling of het belang een actueel en niet louter een hypothetisch karakter te hebben.⁷

Als een klacht niet in eigen naam wordt ingediend, dient de klager daarenboven over de hoedanigheid en bevoegdheid te beschikken om de andere persoon of entiteit te vertegenwoordigen. Ook politieke partijen kunnen op die manier klachten indienen bij deze Kamer, maar dit dient bijgevolg steeds te gebeuren door een door de leden gemachtigd persoon (doorgaans de partijvoorzitter).⁸

² Zie artikel 218, § 2, 9°, van het Mediadecreet en de Beheersovereenkomst 2021-2025 tussen de Vlaamse Gemeenschap & de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie, p. 52.

³ *"KPI 21. De VRT zal de nodige medewerking verlenen wat betreft de monitoring van haar onpartijdigheid."*, Beheersovereenkomst 2021-2025 tussen de Vlaamse Gemeenschap & de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie, p. 49.

⁴ Zie onder meer VRM beslissingen nr. 2013/001 van 28 januari 2013, nr. 2018/029 van 26 maart 2018 en nr. 2018/025 van 14 mei 2018 en zie ook sectie 4.5 'Uitvoering en sancties bij niet-naleving' van de Beheersovereenkomst 2021-2025 tussen de Vlaamse Gemeenschap & de Vlaamse Radio- en Televisieomroeporganisatie, p. 64.

⁵ Zie met name VRM beslissingen nr. 2015/059 van 23 september 2015, nr. 2016/026 van 25 april 2016, nr. 2017/028 van 23 juni 2017, nr. 2018/023 van 26 april 2018 en nr. 2019/018 van 30 april 2019, waarnaar VRT ook verwijst in haar verweer.

⁶ Zie onder meer VRM beslissing nr. 2016/026 van 25 april 2016 en beslissing nr. 2017/028 van 23 juni 2017: *"Om aan de vereiste van de ontvankelijkheid te voldoen, moet de klager meer bepaald het bewijs leveren persoonlijk het slachtoffer te zijn of een benadeling in zijnen hoofde aanwijzen met betrekking tot de grief die hij ten aanzien van de betrokken uitzending, in het kader van de bepalingen waarop deze Kamer toezicht uitoefent, aanvoert."*

⁷ Zie onder meer VRM beslissing nr. 2012/004 van 31 januari 2012.

⁸ Zie VRM beslissing nr. 2009/025 van 24 februari 2009.

34. K.S. geeft aan over het vereiste belang te beschikken als *“volksvertegenwoordiger voor de politieke fractie Vlaams Belang”*. Hij zetelt bovendien in de Commissie voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media van het Vlaams Parlement en is *“dus bij uitstek de man die de partij hierover kan representeren”*.

Zijn persoonlijk belang zou ook volgen uit het gegeven dat indien Vlaams Belang minder aan bod komt op VRT, dat dan ook voor hem het geval is en electorale gevolgen heeft.

Volgens de klager is zijn belang ook niet hypothetisch van aard, aangezien partijleden in het verleden geen dergelijk forum hebben gekregen, zoals mevr. El Kaouakibi bij de uitzending in kwestie.

Dat de geviseerde persconferentie op zich niet rechtstreeks betrekking heeft op hemzelf of Vlaams Belang doet volgens de klager niet ter zake, aangezien de uitzending wordt aangegrepen om een vermeende systematische discriminatie door VRT van Vlaams Belang aan te klagen.

35. Voor zover K.S. daadwerkelijk ook in naam van zijn partij klacht zou hebben willen indienen (*“bij uitstek de man [...] om de partij te representeren”*), geeft hij in ieder geval niet aan gemachtigd te zijn om namens Vlaams Belang klacht in te dienen.

Zijn klacht wordt dan ook beschouwd als een klacht die louter in eigen naam is ingediend. Hij kan weliswaar als politiek mandataris, Vlaams volksvertegenwoordiger voor Vlaams Belang, in eigen naam over een belang beschikken bij de wijze waarop over zijn partij in de media wordt bericht.⁹

36. Wat in de eerste plaats het onderdeel van de klacht betreft over de vermeende partijdigheid en de eenzijdigheid van de gewraakte uitzending, blijkt uit de beelden dat er geen politieke of ideologische strekkingen in aan bod komen, zoals bedoeld in artikel 39, tweede lid, van het Mediadecreet. Noch K.S., noch het Vlaams Belang vormen op enige wijze het onderwerp van de uitzending en zij kunnen er, zoals de klager bevestigt, geenszins rechtstreeks mee in verband worden gebracht.

De klager kan op basis van de inhoud van de uitzending dan ook niet het vereiste belang laten gelden. K.S. beschikt in deze, weze het in persoonlijke naam dan wel in zijn hoedanigheid van Vlaams volksvertegenwoordiger zetelend in de Commissie Media niet over een voldoende geïndividualiseerd belang dat specifiek is dan het belang dat elke kijker of burger kan inroepen ten opzichte van de onpartijdigheidsverplichtingen die gelden voor VRT.

⁹ Zie VRM beslissing nr. 2016/044 van 5 juli 2016.

De klager beschikt bijgevolg niet over een persoonlijk belang, noch rechtstreeks, noch onrechtstreeks via zijn partij, bij de grief dat niet enkel de inhoud maar ook de keuze van VRT om de persontmoeting te streamen gebaseerd was op partijdige motieven.

37. In een tweede onderdeel van de klacht voert de klager aan dat zijn politieke partij systematisch wordt gediscrimineerd door VRT, hetgeen ook zou blijken uit academisch onderzoek. Hij zag zich genoodzaakt om voorliggende casus, die daarvan de veruitwendiging is, aan te grijpen om deze manier van werken aan te klagen.

K.S. toont geen actuele benadeling of belang aan en beroept zich veeleer op een hypothetisch belang. Dergelijk belang volstaat niet om een ontvankelijke klacht tegen een bepaalde uitzending in te dienen voor deze Kamer.

Dit geldt ook voor het argument dat de politieke hoedanigheid van mevr. El Kaouakibi doorslaggevend zou zijn geweest bij de bepaling van de nieuwswaardigheid van de persontmoeting en de uitzending niet zou hebben plaatsgevonden indien mevr. El Kaouakibi geen politica was geweest. Dit betreft een hypothetische situatie die niet volstaat voor het aantonen van een actueel belang, nodig voor het indienen van een klacht bij deze Kamer.

Waar de klager stelt dat *“een dergelijk forum zijn politieke fractie nooit wordt gegund, laat staan dat dit het geval zou zijn in situaties waarin iemand van zijn fractie in een gerechtelijk geschil zou zitten”* beroept hij zich eveneens op een hypothetisch belang. Hoewel hij tijdens de hoorzitting aanvoert dat dergelijk geval zich wel degelijk reeds heeft voorgedaan en een partijgenoot die strafrechtelijk werd vervolgd niet dezelfde kansen heeft gekregen als mevr. El Kaouakibi, toont hij echter niet aan dat de betrokken persoon ook een persontmoeting zou hebben georganiseerd die VRT bovendien geweigerd zou hebben te streamen.

38. Aangezien de klager niet over het decretaal vereiste belang beschikt om de persconferentie, uitgezonden op 22 februari 2021 op vrtnws.be, voor deze Kamer aan te klagen op basis van artikel 39 van het Mediadecreet, kan deze uitzending ook niet worden aangegrepen als een zogenaamde voorbeeldcasus om vermeende systematische discriminatie van Vlaams Belang door VRT aan te klagen, zoals de klager aangeeft te willen doen.

De klager duidt immers geen andere concrete uitzendingen aan die op zichzelf als voorwerp van de klacht zouden kunnen worden beschouwd of als vergelijkingspunten uit het ruimere programma-aanbod zouden kunnen worden gebruikt door deze Kamer voor de beoordeling van mogelijke discriminatie.¹⁰

¹⁰ Zie VRM beslissing nr. 2016/040 van 15 juni 2016.

Hoe dan ook behoort de monitoring van mogelijke partijdigheid of discriminatie in het gehele VRT-aanbod niet tot de bevoegdheid van deze Kamer. Dergelijk toezicht vindt plaats in het kader van het jaarlijkse ambtshalve toezicht op de naleving van de beheersovereenkomst door de algemene kamer van de VRM en niet op basis van een klachtprocedure.

39. Gelet op wat voorafgaat is de Kamer dan ook van oordeel dat de klager niet beschikt over het rechtens vereiste belang of enige benadeling bij het indienen van zijn klacht met betrekking tot vermeende schending van artikel 39 van het Mediadecreet, naar aanleiding van de uitzending op 22 februari 2021 op vtnws.be van de toelichting door mevr. Sihame El Kaouakibi.

De voorliggende klacht is bijgevolg niet ontvankelijk.

OM DEZE REDENEN, DE VLAAMSE REGULATOR VOOR DE MEDIA

Verklaart de klacht van K.S. onontvankelijk.

Aldus uitgesproken te Brussel op 26 mei 2021.

M. VAN LOKEREN
griffier

J. KAMOEN
voorzitter

Tegen deze beslissing kan beroep tot nietigverklaring worden aangetekend bij de Raad van State. Dat beroep moet worden ingesteld bij aangetekende brief binnen zestig dagen na de kennisgeving, overeenkomstig de bepalingen van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het besluit van de regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.